Lietas arhīva Nr. CA-1521-22/25
ECLI:LV:RAT:2022:0922.C29384821.7.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2022.gada 22.septembrī

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:
tiesnese referente Lauma Volberga,
tiesnese Madara Ābele,
tiesnese Ieva Bāliņa
izskatīja rakstveida procesā civillietu maksātnespējīgās sabiedrības ar ierobežotu atbildību "LATUZ Trade" prasībā pret /pers. A/ un /pers. B/ par zaudējumu piedziņu sakarā ar /pers. A/ un /pers. B/ apelācijas sūdzībām par Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2022.gada 28.marta spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Prasītājas maksātnespējīgās sabiedrības ar ierobežotu atbildību "LATUZ Trade" administrators /pers. C/ 2021.gada 3.augustā Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā cēlis prasību pret atbildētājiem par zaudējumu piedziņu, izsakot šādus prasījumus: 1) piedzīt no /pers. A/ par labu prasītājai zaudējumus 5 785,32 EUR; 2) piedzīt solidāri no abiem atbildētājiem par labu prasītājai zaudējumus 14 811,31 EUR.

Prasība pamatota ar šādiem argumentiem.

[1.1] Ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2019.gada 17.maija spriedumu pasludināts SIA "LATUZ Trade" maksātnespējas process, par administratoru ieceļot /pers. C/.

[1.2] Ar administratora lēmumu par parādnieka pārstāvi Maksātnespējas likuma izpratnē tika noteikts prasītājas maksātnespējas procesa pasludināšanas brīdī esošais vienīgais valdes loceklis /pers. A/.

[1.3] Laika posmā no prasītājas dibināšanas līdz 2018.gada 26.janvārim prasītājas vienīgais valdes loceklis bija /pers. B/, kura pienākumus vēlāk bez jebkāda laika pārtraukuma pildīja /pers. A/.

[1.4] No prasītāja maksātnespējas procesa ietvaros iegūtās informācijas, tostarp, Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā iesniegtā maksātnespējas procesa pieteikuma un attiecīgā Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2019.gada 17.maija sprieduma administrators secinājis, ka prasītājas maksātnespējas procesa pasludināšanas iemesls ir prasītājas nespēja veikt norēķinus ar saviem kreditoriem, ko izraisījis Valsts ieņēmumu dienesta, (turpmāk – VID), nodokļu audita rezultātā 2019.gada 20.februārī pieņemtais lēmums Nr. /numurs 2/, saskaņā ar kuru prasītājai līdz 2019.gada 4.martam bija pienākums iemaksāt valsts budžetā papildu aprēķinātos nodokļus: ievedmuitas nodoklis 86 477,33 EUR, nokavējuma nauda ievedmuitas nodoklim 2 266,87 EUR, soda nauda ievedmuitas nodoklim 12 971,88 EUR, pievienotās vērtības nodoklis, izlaižot preces brīvā apgrozībā 18 160,08 EUR apmērā, nokavējuma nauda pievienotās vērtības nodoklim, izlaižot preces brīvā apgrozībā 3 541,34 EUR apmērā, soda nauda pievienotās vērtības nodoklim, izlaižot preces brīvā apgrozībā 1 816,54 EUR, kopā 125 234,04 EUR.

Maksājumi netika veikti, kā rezultātā prasītājai izveidojās arī citas saistības, kurām iestājās izpildes termiņi.

[2.3] 2019.gada 5.martā /pers. A/, darbojoties prasītāja vārdā, VID 2019.gada 20.februāra lēmumu pārsūdzējis VID ģenerāldirektorei, kura ar 2019.gada 3.aprīļa lēmumu Nr. /numurs 1/ sūdzību noraidījusi.

[2.4] /pers. A/ 2019.gada 26.aprīlī (pirms maksātnespējas procesa pieteikuma iesniegšanas tiesā) prasītāja vārdā bija apstrīdējis VID ģenerāldirektores lēmumu Administratīvajā rajona tiesā (lieta Nr. A420183319). 2020.gada 6.februārī tika sagatavots Administratīvās rajona tiesas spriedums, ar kuru prasītāja pieteikums par lēmuma atcelšanu tika noraidīts.

[2.5] Pēc Administratīvās tiesas sprieduma spēkā stāšanās konstatējams prasītāja saistību palielinājums un tādējādi mantas samazinājums, kas atbilstoši judikatūrā paustajām atziņām uzskatāms par mantisku pametumu Civillikuma 1770.panta izpratnē.

No sprieduma izriet, ka VID veiktā prasītāja nodokļu un maksājumu audita rezultātā par laika periodu no 2017.gada 1.februāra līdz 2018.gada 30.jūnijam ir atklāti pārkāpumi kopumā 186 prasītāja noformētajām muitas importa deklarācijām un šajā sakarā prasītājai papildu nomaksai budžetā tika aprēķināts ievedmuitas nodokļa un pievienotās vērtības nodokļa pamatparāds, kā arī soda nauda un nokavējuma nauda par laikā nenomaksātajiem papildus aprēķinātajiem nodokļu pamatparādiem. Kopējais zaudējumu apmērs ir 20 596,63 EUR, ko veido nokavējuma nauda ievedmuitas nodoklim 2 266,87 EUR, soda nauda ievedmuitas nodoklim 12 971,88 EUR, nokavējuma nauda pievienotās vērtības nodoklim, izlaižot preces brīvā apgrozībā 3 541,34 EUR un soda nauda pievienotās vērtības nodoklim, izlaižot preces brīvā apgrozībā 1 816,54 EUR.

[2.6] No VID 2019.gada 20.februāra lēmuma Nr. /numurs 2/, izriet, ka laika periodā no 2017.gada 1.februāra līdz 2018.gada 30.jūnijam prasītājs pretēji normatīvo aktu prasībām ir neatbilstoši noformējis 186 ievedmuitas deklarācijas, un tā rezultātā prasītājam ir aprēķināts papildus ievedmuitas nodoklis un pievienotās vērtības nodoklis, kā arī zaudējumi, kas maksājami valsts budžetā.

No parādnieka valdes sastāva ir iespējams nodalīt neatbilstoši noformētās ievedmuitas deklarācijas, proti, laikā no 2017.gada 1.februāra līdz 2018.gada 26.janvārim, prasītāja vienīgais valdes loceklis bija /pers. B/, un laikā no 2018.gada 27.janvāra līdz 2018.gada 30.jūnijam, prasītāja vienīgais valdes loceklis bija /pers. A/.

Abi atbildētāji katrs savā laikā, bet, viens otram secīgi būdami vienīgie prasītāja valdes locekļi, savus pienākumus nav pildījuši atbilstoši Komerclikuma 169.panta pirmajā daļā noteiktajiem priekšrakstiem, proti, kā krietni un rūpīgi saimnieki, tādējādi nodarīdami prasītājam zaudējumus.

[2.7] Saskaņā ar prasītājas aktuālo kreditoru prasījumu reģistru kopējais kreditoru prasījumu apmērs ir 138 134,51 EUR, bet atgūtās mantas kopsumma naudas izteiksmē ir 267 EUR.

Citu prasītājam brīvi pieejamu mantu administrators nav konstatējis, kaut izvērtēšanas stadijā ir prasītāja darījumi, kas noslēgti īsi pirms maksātnespējas procesa pasludināšanas, tostarp prasītāja mantas (transporta līdzekļu) atsavināšana ieinteresētajām personām Maksātnespējas likuma izpratnē, kas, acīmredzot, veikta apzinoties iespējamo VID audita negatīvo ietekmi uz prasītāja maksātspēju (tajā skaitā zaudējumu ietekmi uz prasītāja

finansiālo stāvokli).

[2.8] Laikā no 2018.gada 27.janvāra līdz 2018.gada 30.jūnijam, kamēr prasītāja vienīgais valdes loceklis bija /pers. A/, tika noformētas 57 ievedmuitas deklarācijas, kas pēc sprieduma spēkā stāšanās ir atzīstamas par sagatavotām neatbilstoši normatīvo aktu prasībām un rezultātā prasītājam ir radušies zaudējumi 5 785,32 EUR apmērā.

Tā kā /pers. B/ pēc savu valdes locekļa pilnvaru darbības termiņa beigām (26.01.2018.) vairs nebija iespējams vadīt un pārstāvēt prasītāju, bet to saskaņā ar Komerclikuma

221.panta pirmo daļu veica tikai /pers. A/, atbildība par konkrēto neatbilstošo ievedmuitas deklarāciju sagatavošanu (kopš 27.01.2018.) un sekām pilnā mērā gulstas tikai vienpersoniski uz /pers. A/, jo cēloniskais sakars pastāv tikai starp viņa darbību (iesniedzot deklarācijas)/bezdarbību (neveicot to labojumus) un prasītājas zaudējumu (5 785,32 EUR).

[2.9] Laikā no 2017.gada 1.februāra līdz 2018.gada 26.janvārim, t.i., kamēr prasītāja vienīgais valdes loceklis bija /pers. B/, tika noformētas 129 ievedmuitas deklarācijas, kas pēc sprieduma spēkā stāšanās ir atzīstamas par sagatavotām neatbilstoši normatīvo aktu prasībām un rezultātā prasītājam ir radušies zaudējumi 14 811,31 EUR apmērā.

[2.10] Tādējādi, pie apstākļiem, kad saskaņā ar likuma "Par nodokļiem un nodevām" 16.panta pirmās daļas 6.punktu un Eiropas Parlamenta un Padomes 09.10.2013. Regulas (ES) Nr. 952/2013, ar ko izveido Savienības Muitas kodeksu, 173.panta otro un trešo daļu, vēl vismaz trīs gadus pēc katras deklarācijas iesniegšanas bija iespējams tās grozīt, konstatējams, ka abiem atbildētājiem visā to valdes locekļa pienākumu pildīšanas laikā līdz VID paziņojumam par audita veikšanu (05.11.2018.), bija iespējams labot neatbilstošās deklarācijas, novēršot zaudējumus 14 811,31 EUR apmērā.

Konkrētajā lietā dažādos periodos darbojošos valdes locekļu rīcības rezultātā ir radīta situācija, kurā nav iespējams konstatēt zaudējumu nodarīšanas brīdi, tādēļ abi atbildētāji par šiem zaudējumiem atbild solidāri.

[2.11] Prasība pamatota ar Maksātnespējas likuma 65.panta 6. un 8.punktu, 67.panta 3. un 5.punktu; Komerclikuma 169.panta pirmo un otro daļu, 221.panta pirmo daļu; Civillikuma 1674., 1770., 1779., 2305., 2306. un 2298.pantu; likuma "Par nodokļiem un nodevām" 16.panta pirmās daļas 6.punktu un Eiropas Parlamenta un Padomes 09.10.2013. Regulas (ES) Nr.952/2013, ar ko izveido Savienības Muitas kodeksu, 173.panta otro un trešo daļu.

[3] Atbildētāju pilnvarotais pārstāvis /pers. D/ iesniedza rakstveida paskaidrojumus par celto prasību, norādot, ka to neatzīst un lūdz to noraidīt (*lietas 1.sējums, 127.-130.lapa*).

Paskaidrojumos norādīti šādi argumenti.

[3.1] Administrators nav pierādījis zaudējumu faktu un apmēru, atbildētāju vainojamās un prettiesiskās rīcības esamību, kā arī cēlonisko sakaru starp šādu rīcību un zaudējumu faktu.

[3.2] Atbildētāji uzskata, ka nepastāv nekāds tiesiskais pamats VID aprēķināto nokavējuma un soda naudu atzīt par zaudējumiem, ko cieta komercsabiedrība SIA "LATUZ Trade". Nokavējuma un soda naudu VID aprēķināja par tādu nodokļu savlaicīgu nesamaksāšanu, kas nav tikuši savlaicīgi samaksāti muitas procedūru gaitā pieļauto kļūdu rezultātā, nevis komercsabiedrības valdei ļaunprātīgi izvairoties no to samaksas. Sakarā ar SIA "LATUZ Trade" valdes rīcību nav tikusi uzsākta administratīva pārkāpuma lietvedība vai kriminālprocess, tādējādi nav pamata uzskatīt, ka nodokļu savlaicīga samaksa nav notikusi atbildētāju vainojamās prettiesiskās rīcības rezultā.

[3.3] Veicot nodokļu un maksājumu auditu, VID secināja, ka SIA "LATUZ Trade" pārstāvji pieļāva kļūdas muitas formalitāšu nokārtošanā sakarā ar importējamo preču izlaišanu brīvā apgrozībā. VID ieskatā minēto kļūdu rezultātā nepareizi tika piemēroti attiecīgie priekšrocību (preferences) kodi un ievedmuitas nodokļa likmes, par ko atbildība jāuzņemas tikai un vienīgi komercsabiedrībai SIA "LATUZ Trade".

Uzskata, ka VID ignorēja Muitas likuma 1.panta 8.punkta un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 952/2013 5.panta 8.punkta noteikumus, kas nosaka muitas dienesta pienākumu kopā ar importētāju piedalīties darbībās, kas ir vērstas uz muitas formalitāšu nokārtošanu sakarā ar preces izlaišanu brīvā apgrozībā.

[3.4] Pirms nodokļu audita SIA "LATUZ Trade" veica preces importu Latvijā pusotra gada laikā un nevienam muitas dienesta pārstāvim, kas šajā periodā veica komercsabiedrības ievestās preces un noformēto dokumentu pārbaudi, nav radušas šaubas par Kombinētas nomenklatūras koda un priekšrocību (preferences) koda izmantošanas pamatotību. Šos pašus kodus aptuveni 15 gadus izmantoja arī citas komercsabiedrības, kas nodrošināja analoģiskās preces importu Latvijas Republikā un izlaišanu brīvā apgrozībā.

Pat, ja muitas formalitātes par izpildītas nepareizi, attiecīgas kļūdas radās nevis SIA "LATUZ Trade" valdes ļaunprātīga nodoma dēļ, bet sakarā ar likumdošanas normu nepareizu interpretāciju.

[3.5] Pēc VID audita rezultātu pasludināšanas prasītāja pārsūdzēja VID lēmumu iestādes ģenerāldirektoram, bet vēlāk Administratīvajā rajona tiesā. Piedalīties tiesas procesā un vest sabiedrības lietas administratīvajā lietā prasītājas valde nevarēja, jo VID aprēkinātās summas bija jāmaksā, nesagaidot asdministratīvās lietas izskatīšanas rezultātu, un naudas līdzekļu neesības dēļ valdei bijā jāpilda likumdošanā noteiktais pienākums iesniegt tiesā maksātnespējas preocesa pieteikumu. Līdz ar to likumdošanas faktikos prasību izpilde liedza prasītājas valdei tiesvedības gaitā pierādīt VID lēmuma nepamatotību.

[3.6] Tā kā prasītājai tika pasludināts maksātnespējas process un esošais valdes loceklis tika atcelts no amata, tad maksātnespējas preocesa administratoram bija iespēja un pienākums turpināt iesākto administratīvo procesu un rūpēties par sabiedrībai labvēlīga tiesas nolēmuma pieņemšanu, kurš mēģināja rūpes par administratīvā procesa iznākumu pārlikt uz bijušo valdes locekli /pers. A/. Uzskata, ka administratora rīcība raksturojama kā nolaidīga, bet pieeja – formāla.

Gadījumā, pat ja VID aprēķinātās naudas summas atzīstamas par zaudējumiem, atbildētāji ir izpildījuši visus no viņiem atkarīgus un saprātīgus soļus zaudējumu novēršanai, t.i. sadarbojās ar VID audita laikā (sniedza VID savu viedokli, pārsūdzēja VID un tā ģenerāldirektora lēmumus).

[3.7] Nav saprotams, kāpēc administrators par zaudējumiem nolēmis atzīt tieši naudas summu 20 596,63 EUR. Tā kā administratora ieskatā atbildētājiem jāuzņemas atbildība par sekām, kas iestājās sakarā ar nodokļu savlaicīgu neapmaksāšanu, atbildētājiem saprotams, ka no viņiem vēlas piedzīt summu, ko veido VID blakus prasījumi.

2021.gada 9.aprīļa vēstulē /pers. A/ norādīts, ka prasītājas pamatparāds nodokļu iestādei ir 131 549,04 EUR, bet nokavējuma un soda naudas kopsumma ir 21 373,89 EUR.

Tā kā nokavējuma un soda nauda jāatzīst par blakus prasījumiem, bet blakus prasījumu apmērs atbilstoši ierakstam kreditoru prasījumu reģistrā ir 6 570,09 EUR, nav saprotams, kādā veidā un kāpēc prasības summa aprēķināta 20 596,63 EUR.

[3.8] Pat gadījumā, ja veiktā audita rezultātā VID atbrīvotu prasītāju no nokavējuma un soda naudas samaksas, atstājot tikai pienākumui samaksāt papildu aprēķināto ievedmuitas nodokli un PVN, komercsabiedrībai jebkurā gadījumā iestātos Maksātnespējas likuma 57.panta pirmās daļas 5.punktā paredzētā maksātnespējas procesa pazīme, jo papildu aprēķināto nodokļu kopsummu prasītāja nevarētu samaksāt šādas naudas summas neesības dēļ. Līdz ar to nav nozīmes, vai nokavējuma un soda naudas pieauguma rezultātā ir pieaugušas komercsabiedr4ības saistības, jo šāds pieaugums

faktiski nav izveidojis izšķirošu ietekmi uz komercsabiedrības finansiālo stāvokli.

[3.9] Par nepamatotu uzskata administratora viedokli, ka atbildētāji vainojami ne tikai sakarā ar nepareizo vai kļūdaino deklarāciju iesniegšanu, bet arī sakarā ar to, ka savlaicīgi nav veikuši to labošanu.

Attiecīgās kļūdas tika atklātas tikai nodokļu audota gaitā, bet līdz tam prasītājas valde un arī atbildīgie muitas darbinieki uzskatīja visas muitas deklarācijas par pareizi noformētām. Līdz ar to atbildētāji nesaskatīja par nepieciešamu veikt tajos kādus labojumus. Līdz ar to prasītājas valdes rīcībā var būt saskatāma maldība oar muitas formalitāšu regulējošo likumdošanas normu piemērošanu, bet šada rīcība nevar būt rakstura kā prettiesiska.

[4] Ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2022.gada 28.marta spriedumu prasība apmierināta un tiesa nosprieda piedzīt no /pers. A/ par labu SIA "Latuz Trade" zaudējumus 5 785,32 EUR un piedzīt solidāri no /pers. A/ un /pers. B/ zaudējumus 14 811,31 EUR, kā arī atzina prasītājai tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt no atbildētājiem likumiskos 6% gadā no piedzītās, bet nesamaksātās zaudējumu summas, ievērojot Civillikuma 1763.panta noteikumus, ka procentu pieaugums apstājas, kad vēl nesamaksāto procentu daudzums sasniedzis kapitāla lielumu (*lietas 1.sējums, 200.-212.lapa*).

Spriedums pamatots ar šādiem argumentiem.

[4.1] Strīda nav par to, ka SIA "Latuz Trade" dibināšanas 2013.gada 15.jūlijā līdz 2018.gada 26.janvārim tās vienīgais valdes loceklis bija /pers. B/, bet no 2018.gada 26.janvāra līdz 2019.gada 30.jūnijam – /pers. A/.

[4.2] Valsts ieņēmumu dienests nodokļu audita rezultātā 2019.gada 20.februārī pieņēmis lēmumu Nr. /numurs 2/, saskaņā ar kuru prasītājam par laiku no 2017.gada februāra līdz 2018.gada maijam papildus aprēķināti nodokļi: ievedmuitas nodoklis 86 477,33 EUR, nokavējuma nauda ievedmuitas nodoklim 2 266,87 EUR, soda nauda ievedmuitas nodoklim 12 971,88 EUR, pievienotās vērtības nodoklis, izlaižot preces brīvā apgrozībā 18 160,08 EUR apmērā, nokavējuma nauda pievienotās vērtības nodoklim, izlaižot preces brīvā apgrozībā 3 541,34 EUR apmērā, soda nauda pievienotās vērtības nodoklim, izlaižot preces brīvā apgrozībā 1 816,54 EUR, kopā 125 234,04 EUR.

[4.3] Minēto lēmumu SIA "LATUZ Trade" valdes loceklis – atbildētājs /pers. A/ pārsūdzējis VID ģenerāldirektorei, ar kuras 2019.gada 3.aprīļa lēmumu Nr. /numurs 1/ minētais lēmums par papildu nodokļu samaksu atstāts negrozīts.

[4.4.] Savukārt ar Administratīvās rajona tiesas 2020.gada 6.februāra spriedumu noraidīts SIA "LATUZ Trade" pieteikums par Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektores 2019.gada 3.aprīļa lēmuma Nr. /numurs 1/ atcelšanu.

[4.5] SIA "LATUZ Trade" maksātnespējas procesa pieteikums pamatots ar Valsts ieņēmumu dienesta 2019.gada 20.februāra lēmumu Nr. /numurs 2/, saskaņā ar kuru parādniekam 2019.gada 4. martā bija pienākums iemaksāt valsts budžetā aprēķināto ievedmuitas nodokli 86 447,33 EUR, kas nav samaksāts. Parādniekam izveidojies bija arī uzņēmumu nodokļa parāds 223,74 EUR, iekšzemē iekasētā pievienotā vērtības nodokļa parāds 11 323,50 EUR un iedzīvotāju ienākuma nodokļa parāds 0,01 EUR.

[4.6.] No SIA "LATUZ Trade" kreditoru prasījumu reģistra redzams, ka parādniekam ir pieteikti un atzīti divi Valsts ieņēmumu dienesta nenodrošinātā kreditora prasījumi par kopējo summu 138 134,51 EUR, tai skaitā galvenais prasījums 131 564,42 EUR un blakus prasījums 6 570,09 EUR.

[4.7.] Situācijās, kad iestājas sabiedrības maksātnespēja, par galvenajām ieinteresētajām personām sabiedrības darbībā kļūst kreditori. Viens no instrumentiem, kā atgūt līdzekļus kreditoru prasījumu segšanai maksātnespējas procesā, ir zaudējumu piedziņas prasība pret valdes locekļiem, kuru rīcība bijusi pretēja krietna un rūpīga saimnieka mērauklai.

[4.8] Administrators lūdzis piedzīt no atbildētājiem zaudējumus 20 596,63 EUR, ko veido nokavējuma nauda ievedmuitas nodoklim 2 266,87 EUR, soda nauda ievedmuitas nodoklim 12 971,88 EUR, nokavējuma nauda pievienotās vērtības nodoklim, izlaižot preces brīvā apgrozībā 3 541,34 EUR un soda nauda pievienotās vērtības nodoklim, izlaižot preces brīvā apgrozībā 1 816,54 EUR.

[4.9] Pirmās instances tiesa, atsaucoties uz Civillikuma 1770.panta noteikumiem un judikatūras (*sk. Senāta 2014.gada 27.maija spriedums lietā Nr. SKC-102/2014*) atziņām par valdes lcoekļa atbildību, atzinusi, ka atbildība neiestājas vienīgi tad, ja valdes (padomes) loceklis pierāda, ka attiecīgajā situācijā rīkojies kā krietns un rūpīgs saimnieks, proti, nav pielaidis pat vieglu neuzmanību. Vērtējot, vai valdes loceklis ir pildījis savus amata pienākumus atbilstoši Komerclikuma prasībām, vērā ņemami ne tikai objektīvie, bet arī subjektīvie kritēriji. Krietna un rūpīga saimnieka pienākumu apjoms neaprobežojas vien ar valdes locekļa subjektīvo attieksmi pret savu pienākumu pildīšanu.

[4.10] No VID 2019.gada 20.februāra lēmuma Nr. /numurs 2/ "Par SIA "LATUZ Trade" nodokļu audita rezultātiem" izriet, ka auditā konstatēts, ka auditējamajā periodā (no 2017.gada 1.februāra līdz 2018.gada 30.jūnijam), sabiedrība ievedusi brīvā apgrozībā ES teritorijā no Uzbekistānas uzņēmumiem OOO "/nosaukums A/", OOO "/nosaukums B/" un OO "/nosaukums C/" ar Lielbritānijas uzņēmuma "/nosaukums D/ L.P" starpniecību preci – žāvētas vīnogas (brūnas "Bedona". Ievestā prece izlaista brīvā apgrozībā, noformējot 186 importa muitas deklarācijas.

SIA "LATUZ Trade" muitas vērtības aprēķinu brīvā apgrozībā Eiropas Savienības teritorijā importētajām precēm veikusi saskaņā ar Regulas Nr. 952/2013 70.panta 1.2.punktu, pamatojoties uz preču nosūtītāja rēķinos norādīto informāciju par preces veidu, daudzumu, kopējo summu valūtā. Auditā konstatēts, ka prece – žāvētas vīnogas "Bedona" pieteiktas muitas procedūrai laišanai brīvā apgrozībā ar Eiropas Savienības Kombinējamās nomenklatūras (KN) un Kopienas integrētā tarifa (TARIC) kodu 08062090 00, nodokļu aprēķinā piemērojot priekšrocību (preferences) kodu 200 un ievadmuitas nodokļa likmi – 0%, taču faktiski prece – žāvētas vīnogas "Bedona" ir deklarējamas kodu 08062030 90 un tām piemērojama ievedmuitas nodokļa likme 2.4%. Tādējādi deklarējot preces ar neatbilstošu kodu, SIA "LATUZ Trade" nav samaksājusi Eiropas Savienības un Latvijas Republikas normatīvajos aktos paredzētos muitas maksājumus pilnā apmērā.

Tāpat no VID lēmuma redzams, ka SIA "LATUZ Trade" pēcaudita periodā precei – žāvētas vīnogas "Bedona" - ir piemērojusi Eiropas Savienības Kombinējamās nomenklatūras (KN) un Kopienas integrētā tarifa (TARIC) kodu 08062030 90, nodokļu aprēķinā piemērojot ievedmuitas nodokļa likmi – 2.4%.

[4.11] Administratīvā rajona tiesa, izskatot SIA "LATUZ Trade" pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektores 2019.gada 3.aprīļa lēmuma atcelšanu, ir secinājusi, ka SIA "LATUZ Trade" ir paļāvusies uz Uzbekistānas Republikas muitas un citu atbildīgo dienestu sniegto informāciju par preču kvalifikācijas kodu vīnogām, kas konkrētajā gadījumā nav pieļaujams, jo Latvija kā Eiropas Savienības dalībvalsts muitas jomā piemēro Muitas kodeksu, kura 56.panta 1.punkts noteic, ka ievedmuitas un izvedmuitas nodokļa pamatā ir kopējais muitas tarifs. Saskaņā ar minētā panta 2.punkta „a" apakšpunktu kopējā muitas tarifā ietilpst preču KN, kas izklāstīta Regulā Nr. 2658/87.

[4.12] Tā kā SIA "LATUZ Trade" darbībā konstatēts normatīvo aktu pārkāpums, kas bija par pamatu nodokļu parāda uzrēķinam un soda sankciju piemērošanai, tiesa atzinusi, ka atbildētāji kā sabiedrības valdes locekļi nav pildījuši tiem ar normatīvajiem aktiem noteiktos pienākumus.

[4.13] Valsts ieņēmumu dienesta 2019.gada 20.februāra lēmums Nr. /numurs 2/ ir stājies likumīgā spēkā un papildus aprēķinātie nodokļi, uzrēķinātās soda naudas un nokavējuma naudas ir radījušas sabiedrības mantas samazinājumu, tātad sabiedrībai ir nodarīti zaudējumi, jo atbilstoši Civillikuma 1770.panta noteikumiem par atlīdzināmiem zaudējumiem ir uzskatāms arī saistību pieaugums (*sk. Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2016.gada 7.jūnija spriedums lietā Nr. SKC-7/2016; 2017.gada 22.jūnija spriedums lietā Nr. SKC-171/2017; 2017.gada 5.jūlija spriedums lietā Nr. SKC-59/2017; 2018.gada 31.janvāra spriedums lietā Nr. SKC-2018*).

Šādos apstākļos tiesa atzinusi, ka iestājas atbildētāju kā sabiedrības valdes locekļu atbildība par sabiedrībai nodarītajiem zaudējumiem, jo ir

konstatējami zaudējuma atlīdzības no valdes locekļa priekšnosacījumi – sabiedrībai nodarītais zaudējums, atbildētāja kā amatpersonas rīcība, cēloniskais sakars starp atbildētāja rīcību un sabiedrības zaudējumu.

[4.14] Tiesa pievienojusies administratora atsauksmē paustajam viedoklim, ka nav nozīmes atbildētāju norādēm uz to, ka nokavējuma un soda naudu VID aprēķināja par tādu nodokļu savlaicīgu nesamaksāšanu, kas nav tikuši savlaicīgi samaksāti muitas procedūru gaitā pieļauto kļūdu rezultātā, nevis komercsabiedrības valdei ļaunprātīgi izvairoties no to samaksas un [..] līdz pat dotajam brīdim sakarā ar SIA "LATUZ Trade" valdes rīcību nav tikusi uzsākta administratīva pārkāpuma lietvedība vai kriminālprocess, jo nosakot atbildētāju atbildību, nav nepieciešams konstatēt to ļaunprātīgu prettiesisku rīcību, jo civiltiesiskajā izpratnē atbildība iestājas pat pie vieglas neuzmanības.

VID dokumentos ir norādīti normatīvo tiesību aktu pārkāpumi. Savukārt normatīvo tiesību aktu pārkāpums ir prettiesiska (neatļauta) darbība, kas ietver arī vainu (*Torgāns K. Saistību tiesības. I daļa. Rīga: Tiesu namu aģentūra. 2006, 172., 177., 183., 185., 192.-195. 1pp.*).

[4.16] Tiesa atzinusi, ja SIA "LATUZ Trade" darbība ir izvērtēta Administratīvā procesa likumā paredzētajā kārtībā, tad vispārējās jurisdikcijas tiesai nav tiesisku šķēršļu izmantot administratīvajā lietā ietvertos atzinumus savu secinājumu pamatošanai, neraugoties uz to, ka šiem spriedumiem nepiemīt prejudicialitāte.

Administratīvā rajona tiesa savā spriedumā, kurš ir stājies likumīgā spēkā, ir izvērtējusi argumentus attiecībā uz SIA "LATUZ Trade" tiesisko paļāvību un muitas dienestu rīcību, līdz ar to tiesa atzinusi, ka šajā lietā atbildētāju argumenti par muitas formalitāšu kārtošanu nav pārvērtējam.

[4.17] Atbildētāju arguments, ka administrators nav pārsūdzējis Administratīvās rajona tiesas spriedumu nav pamats prasības noraidīšanai. Lietā nav iesniegtas ziņas un pierādījumi tam, ka atbildētāji būtu lūguši administratoram veikt darbības sprieduma pārsūdzēšanai un viņš būtu atteicies to darīt.

[4.18] Ievērojot Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2016.gada 7.jūnija spriedumā lietā Nr. SKC-7/2016 noteikto valdes locekļa pienākumu atbildēt par zaudējumiem, kas radušies sakarā ar saistību apmēra palielināšanos, tiesa konstatējusi atbildētāju pienākums segt zaudējumus 20 596,63 EUR.

[4.18.1] No Valsts ieņēmumu dienesta 2021.gada 2.augusta izziņas Nr. /numurs 3/ un SIA "LATUZ Trade" muitas nodokļa un citu muitas iestāžu administrējamo nodokļu aprēķina izriet, ka laikā no 2018.gada 27.janvāra līdz 2018.gada 14.maijam, kad prasītāja vienīgais valdes loceklis bija /pers. A/ neatbilstoši normatīvo aktu prasībām tika noformētas 57 ievedmuitas deklarācijas, kā rezultātā prasītājam ir radušies zaudējumi 5 785,32 EUR.

[4.18.2] Laikā no 2017.gada 1.februāra līdz 2018.gada 26.janvārim, kad prasītāja vienīgais valdes loceklis bija /pers. B/ neatbilstoši normatīvo aktu prasībām tika noformētas 129 ievedmuitas deklarācijas, kā rezultātā prasītājam ir radušies zaudējumi 14 811,31 EUR.

[4.18.3] Prasītājs zaudējumus 14 811,31 EUR lūdzis piedzīt no abiem atbildētājiem solidāri.

Judikatūrā atzīts, ka [..] apstākļos, kad valdes locekļa kā pilnvarnieka krietna saimnieka rūpības pienākumā ietilpst arī norēķina došana par savu darbību un lietu nodošana, mainoties valdei (*sk. arī Civillikuma 2305., 2306., 2298.pantu*), šajā jautājumā Komerclikuma 169.panta otrā daļa ir jātulko kopsakarā ar Civillikuma 1674.pantu. Tādēļ gadījumā, ja dažādos periodos darbojošos valdes locekļu rīcības rezultātā ir radīta situācija, kurā nav iespējams konstatēt zaudējumu nodarīšanas brīdi, tad šādi zaudējumi uzskatāmi par nedalītiem Civillikuma 1674.panta izpratnē, un par tiem solidāri atbild visi tie valdes locekļi, kuru rīcības rezultātā šāda situācija radusies (*Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2016.gada 20.aprīļa spriedums lietā Nr. C04268309; SKC-2/2016 9.8.punkts*).

Tiesa atzinusi, ka pie apstākļiem, kad saskaņā ar likuma "Par nodokļiem un nodevām" 16.panta pirmās daļas 6.punktu un Eiropas Parlamenta un Padomes 09.10.2013. Regulas (ES) Nr.952/2013, ar ko izveido Savienības Muitas kodeksu, 173.panta otro un trešo daļu, vēl vismaz trīs gadus pēc katras deklarācijas iesniegšanas bija iespējams tās grozīt, konstatējams, ka abiem atbildētājiem visā to valdes locekļa pienākumu pildīšanas laikā līdz VID paziņojumam par audita veikšanu (05.11.2018.), bija iespējams labot neatbilstošās deklarācijas, novēršot minētos zaudējumus, un to, ka nav iespējams konstatēt zaudējumu nodarīšanas brīdi, abi atbildētāji par zaudējumiem 14 811,31 EUR apmērā atbild solidāri.

[4.19] Atsaucoties uz Civilprocesa likuma 43.panta pirmās daļas 10.puntu un 42.panta poirmo daļu no /pers. A/ valsts labā piedzīta valsts nodeva 609,40 EUR un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 4,07 EUR, bet no /pers. B/ – valsts nodeva 342,04 EUR un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 2,28 EUR.

[5] Par pirmās instances tiesas spriedumu apelācijas sūdzību iesniedza atbildētāji /pers. A/ un /pers. B/, pārsūdzot to pilnā apjomā (*lietas 2.sējums, 5.-12.lapa*).

Apelācijas sūdzība pamatota ar šādiem argumentiem.

[5.1] Apelācijas instances tiesai jāpārbauda prasītājas administratora apgalvojumi, ka komercsabiedrībai radās zaudējumi 20 596,63 EUR, kā arī jāpārbauda, vai šī summa atbilst zaudējumu pazīmēm.

[5.1.1.] Apelatori, atsaucoties uz likuma "Par nodokļiem un nodevām" 1.panta 28.punktu, norādījuši, ka nodokļu pamatparāda summa atzīstama par galveno prasījumu, bet naudas summas, ko veido aprēķinātās nokavējuma un soda naudas, ir jāatzīst par blakus prasījumiem. Taču prasītājas administrators zaudējumiem ir pielīdzinājis nodokļu administrācijas blakus prasījumus.

[5.1.2] Kopsakarā ar maksātnespējas procesa mērķi piemērojams zaudējumu raksturojums, ka zaudējumi ir starpība starp cietušā mantas faktisko stāvokli pēc zaudējumu izraisījušās prettiesiskās rīcības izdarīšanas un to viņa mantas paredzamo (hipotētisko) stāvokli, kas pastāvētu tad, ja šāda rīcība netiktu izdarīta.

[5.1.3] Prasītājas administrators par zaudējumiem definē naudas summu, par kādu palielinājās VID prasījums sakarā ar sabiedrībai noteiktu nodokļu maksājumu savlaicīgu nesamaksāšanu. Noodkļu pamatparāda summa netika savlacīgi samaksāta nevis to aprēķināšanas brīdī, bet vēlāk, kad VID iestāde faktiski nolēma grozīt savu viedokli par prasītājas importēto preci un atzīt par nepareizu komercsabiedrības ievērojamu laiku atpakaļ veikto preces atmuitošanas procedūru, kaut gan vairākus gadus atpakaļ VID iestādei pret to nekādu iebildumu nebija. No minētā konstatējams, ka prasītāja nevis pieļāva nodokļu maksājumu kavējumu šī termina šaurākā nozīmē, bet saskarās ar nokavējuma fakta "aizmugurisku" nodibināšanu, t.i., ievērojami pēc samaksas termiņa iestāšanās.

[5.2] Ņemot vērā minēto, uzskata, ka prasījumu summai trūkst pazīmju, kas raksturo zaudējumus:

- atbildētājiem atlīdzinot zaudējumus, būtu jākonstatē maksātnespējas mērķa sasniegšana, kas, tostarp, veicina parādnieka maksātnespējas atjaunošanu;
- no prasītājas kreditoru prasījumu reģistra redzams, ka sabiedrībai ir veins kreditors – VID – ar kopējo prasījumu apmēru 138 134,51 EUR, kas saskaņā ar VID 2019.gada 20.februāra lēmumu ir nodokļu pamatsummas prasījums, par kura savlaicīgu nesamaksāšanu tika aprēķinātas nokavējuma un soda naudas 104 637,41 EUR (ievedmuitas nodoklis 86 477,33 EUR un PVN 18 160,08 EUR);
- saskaņā ar Maksātnespējas likuma 118.panta ceturto daļu nodokļu administračijas prasījumi, kas iesniegti šā likuma 73.panta pirmajā daļā minētajā termiņā, tiek apmierināti pamatparāda apmērā pēc juridiskiskās personas maksātnespējas procesa izmaksu un šā panta otrajā un trešajā daļā noteikto kreditoru prasījumu apmierināšanas. Tā kā administrators aprēķinātās nokavējuma un soda naudas nodokļu administrācijas galvenajā

prasījumā, secināms, ka pieprasīto zaudējumu atlīdzināšanas gadījumā atgūtās naudas summas faktiski tiks novirzītas kavējuma un soda naudas apmaksai, bet audita rezultātā aprēķinātā nodokļu pamatparāda summa paliks nesamaksāta;

- viena no pazīmēm, kura jākonstatē, lai atzītu saistību pieaugumu par zaudējumiem, ir pieauguma objektīvi nepamatotais raksturojums (*sk. Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2016.gada 7.jūnija spriedums lietā Nr. SKC-7/2016*). Prasītājas valde maksātnespējas pieteikumu iesniedza nekavējoties pēc VID ģenerāldirektores lēmuma saņemšanas, šādi izpildot tiesisku pienākumu lūgt tiesu pasludināt maksātnspējas procesu tiklīdz tika konstatēts, ka sabiedrībai radās tādas parādsaistības, kuras tā nespēja apmierināt.

[5.3] Maksātnespējīgai sabiedrībai nodarīto zaudējumu atlīdzināšanai nepieciešams konstatēt valdes vainojamo rīcību, kā arī cēlonisko sakaru starp šo rīcību un zaudējumu faktu.

Pirmās instances tiesa, pamatojot spriedumu ar Komerclikuma 169.panta 1.-3.daļu, nonākusi pie secinājuma ka atbildētāji nav pildījuši savus pienākumus kā krietns un rūpīgs saimnieks. Taču tiesa nav veikusi prasītājas valdes locekļu rīcības vispusīgu izvērtēšanu un secinājumus par viņu vainu izdarījusi vienīgi uz VID lēmuma pamata. Atbildētāji šajā sakarā vērš tiesas uzmanību uz šādiem apstākļiem.

[5.3.1] VID lēmums par prasītājas nodokļu audita rezultātiem nesatur komercsabiedrības valdes rīcības vērtējumu, bet tikai konstatē faktu, ka nodokļu iestādes ieskatā komercsabiedrība ir pieļāvusi kļūdas, veicot importēto preču atmuitošanas procedūru.

[5.3.2] Sakarā ar minēto lēmumu neviena administratīvā vai tiesībsargājošā iestāde līdz šim nav konstatējusi tādas prasītājas valdes locekļu rīcības pazīmes, kas dod pamatu viņas saukt pie administratīvās vai krimināl ās atbildības.

[5.3.3] Līdz šim nekur nav nodibināts, ka VID konstatētās kļūdas atmuitošanas procesā pieļautas apzināti un ļaunprātīgi vai ar nolūku samazināt budžetā iemaksājamo nodokļu summas. Sabiedrības valde, kārtojot muitas formalitātes sadarbībā ar VID pāstāvjiem un to pārraudzībā, pauda pārliecību par likumdošanas prasību ievērošanu. Šādu prasītājas viedokli pastiprināja preces izcelsmes valsts (Uzbekistāna) zinātniskās iestādes vēstule, kas sniedz skaidrojumu par importētās preces veidu. Kopš 2003.gada, kad sabiedrība dibināta, preces atmuitošanas process notika bez izmaiņām, bet VID iestādei pret to nebija iebildumu.

[5.3.4] Šādos apstākļos prasītājas valdei nebija nekāda objektīva pamata uzskatīt, ka viņi ar savu rīcību pārkāpj spēkā esošo likumdošanu vai nepilda tās prasības. Uzskata, ka objektīvi neskaidra tiesiska regulējuma gadījumā valdes locekļa atbildības pienākums atkrīt, ja viņam bija pamatots iemesls uzskatīt, ka rīcība ir tiesiska.

[5.4] Tiesai ir jāvērtē, vai mantas samazinājumu nesusī rīcība atbilst no krietna un rūpīga saimnieka sagaidāmai (*sk. Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2017.gada 21.aprīļa spriedums lietā Nr. SKC-195/2017*). Uzskata, ka pirmās instances tiesa šādu vērtējumu nav veikusi.

[5.5] Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2016.gada 7.jūnija spriedums lietā Nr. SKC-7/2016 paredz maksātnespējas administratora pienākumu pierādīt cēlonisko sakaru "starp zaudējumiem un valdes locekļa rīcību" un "ka šie zaudējumi ir samazinājuši kreditoru prasījumu apmierināšanas iespējas maksātnespējas procesā".

[5.5.1] Apelācijas sūdzībā norādītie apstākļi liecina, ka prasītājas valdes rīcība atbilst no krietna un rūpīga saimnieka sagaidāmai. Prasījums, ko administrators uzskata par zaudējumiem, radās nevis valdes locekļu vainojamas rīcības dēļ, bet sakarā ar to, ka VID nolēma atzīt importēto preču atmuitošanas procedūru, kura veikta laikā no 2017.gada 1.februāra līdz 2018.gada 30.jūnijam, par nepareizi izpildītu, kaut arī tā tika veikta sadarbībā ar VID pārraudzībā esošām muitas iestādēm.

[5.5.2] Pretēji pirmās instances tiesas spriedumā noteiktajam administratora aprēķinātie un pieprasītie zaudējumi nav samazinājuši kreditoru prasījumu apmierināšanas iespējas maksātnespējas procesā. Tā kā prasītāja jau sākotnēji nav bijusi spējīga apmaksāt VID papildu aprēķinātos nodokļus, secināms, ka maksātnespējas procesa ietvaros aprēķinātie un pieprasītie zaudējumi nav samazinājuši kreditoru prasījumu apmierināšanas iespējas, jo šādas iespējas nav pastāvējušas vispār.

[5.6] Pirmās instances tiesa bez ievērības un novērtējuma atstāja prasītājas valdes rīcību nolūkā nepieļaut zaudējumu iestāšanos un pierādīt VID iestādes prasījuma nepamatotību. Kaut arī pirmās instances tiesa spriedumu pamatojusi ar judikatūru, "tiesnesim ir pienākums atkāpties no judikatūras, ja (..) būtiski mainījušies apstākļi".

[5.6.1] Atbildētāji salīdzinājuši Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2016.gada 7.jūnija spriedumā lietā Nr. SKC-7/2016, kuru kā judikatūru izmantojusi pirmās instances tiesa, konstatētos apstākļus un konkrētajā lietā esošos apstākļus. Atbildētāji uzskata, ka minētajā lietā un konkrētajā lietā nodokļu maksājumu uzrēķins ir radies dažādos apstākļos, līdz ar to dažādi vērtējama spriedumos minēto komercsabiedrības valdes atbildība par nodokļu maksājumu uzrēķinu. Līdz ar to nav nekāda pamata uzskatīt, ka konkrētā civillieta izskatāma pēc analoģijas ar minēto civillietu.

[5.7] Pirmās instances tiesa faktiski nav devusi vērtējumu administratīvā procesa lietai Nr. A420183319, kuras ietvaros prasītāja mēģināja apstrīdēt VID prasījumu, kā arī maksātnespējas procesa absolūti nolaidīgai attieksmei pret savu pienākumu rūpēties par prasītājas interesēm norādītajā administratīvā procesa lietā.

[5.7.1] Nepiekrītot VID papildu aprēķinātajiem nodokļu maksājumiem prasītāja pēc tam, kad attiecīgu sūdzību noraidīja augstāka iestāde, nolūkā panākt administratīvā akta atcelšanu, iesniedza sūdzību Administratīvajā rajona tiesā.

[5.7.2] Atbilstoši Maksātnespējas likuma 60.panta trešās daļas noteikumiem, prasītāja pēc tam, kad VID pieņemtais administratīvais akts par papildu aprēķinātajiem nodokļu maksājumiem bija stājies spēkā, bija spriesta bez kavējumiem iesniegt maksātnespējas procesa pieteikumu, neskatoties uz Administratīvajā tiesā iesniegto sūdzību. Tā spēkā esošās likumdošanas prasības liedza prasītājas valdei īstenot savu tiesību un interešu aizstāvēšanu.

[5.7.3] Tā kā pēc maksātnespējas procesa pasludināšanas valdes locekļi tiek atstādināti un viņu pienākumus pilda maskātnsespējas procesa administrators, tad tieši prasītājas administrators bija atbildīgs par to, lai turpinātu sabiedrības administratīvā procesa lietu pret VID, uzturot attiecīgo sūdzību un un rūpējoties par sabiedrības interešu pārstāvēšanu Administratīvajā tiesā. Īpaša uzmanība bija pievēršama tam, ka sūdzības labvēlīgas izskatīšanas rezultātā VID izdotais administratīvais akts tiktu atcelts un būtu panākta prasītājas maksātspējas atjaunošana, jo VID bija vienīgais sabiedrības kreditors.

[5.7.4] No minētās administratīvās lietas izriet, ka maksātnespējas administrators savus pienākumus pildījis nolaidīgi un formāli. Lai izmantotu visus procesuālos līdzekļus komercsabiedrības interešu aizstāvēšanai un sūdzības apmierināšanas panākšanai, administrators bez jebkāda tiesiska pamata mēģināja pārlikt savu pienākumu uz bijušo valdes locekli /pers. A/.

[5.7.5] Īpašu novērtējumu pelna administratora rīcība, neiesniedzot apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2020.gada 6.februāra spriedumu. Tendenciozs un likumdošanas prasībām neatbilstošs ir tiesas secinājums, ka "lietā nav iesniegtas ziņas un pierādījumi tam, ka atbildētāji būtu lūguši administratoram veikt darbības sprieduma pārsūdzēšanai un viņš būtu atteicies to darīt". Atbildētājiem nav jālūdz maksātnespējas procesa administratoram pārsūdzēt Administratīvās rajona tiesas spriedumu. Šāds lēmums administratoram jāpieņem patstāvīgi, rūpējoties par maksātnespējīgās komercsabiedrības interesēm un tiesībām.

[5.7.6] Administratora formālā attieksme pret minēto administratīvo lietu kopsakarā ar entuziasmu šajā civillietā dod atbildētājiem pamatu uzskatīt, ka administratora centību šajā lietā un nolaidību administratīvajā lietā noteica tas, ka VID administratīvā akta atcelšanas gadījumā administrators materiālo labumu nebūtu saņēmis. Taču gadījumā, ja tiktu apmierināta viņa prasība pret atbildētājiem, viņu sagaida ievērojama atlīdzība. Atbildētāju

ieskatā celtā prasība formāli kalpo Maksātnespējas likumā noteikto mērķu sasniegšanai un šī iemesla dēļ tā nevar tikt apmierināta.

[5.8] Ņemot vērā minēto un pamatojoties uz Civilprocesa likuma 413.-416.pantiem, lūdz atcelt pirmās instances tiesas spriedumu un noraidīt celto prasību.

[6] Ar Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas tiesneses 2022.gada 27.maija lēmumu lietā sakarā ar atbildētāju apelācijas sūdzību ierosināta apelācijas tiesvedība, nozīmējot lietas izskatīšanu rakstveida procesā uz 2022.gada 22.septembri (*lietas 2.sējums, 22.lapa*). Ar šo lēmumu lietas dalībniekiem noteikts termiņš lūgumu un paskaidrojumu iesniegšanai līdz 2022.gada 27.jūlijam.

[7] Tiesas noteiktajā termiņā atbildētāju pārstāvis /pers. D/ iesniedzis tiesā pieteikumu par pierādījumu pievienošanai.

Atbildētāju pārstāvis lūdzis pievienot lietas materiāliem akadēmiķa /pers. E/ dārzkopības, vīnkopības un vīna ražošanas pētnieciskā institūta Samarkandas zinātniski izmēģinājumu stacijas 2018.gada 17.augusta vēstuli Nr. 1/41 un tās tulkojumu.

Lūgums pamatots ar to, ka gan apelācijas sūdzībā, gan pirmās instances tiesas spriedumā, gan arī atbildētāju paskaidrojumos ir atsauce uz minēto vēstuli, kas apstiprina atbildētāju viedokli strīdā ar Valsts ieņēmumu dienestu un kalpo par dokumentālu pierādījumu tam, ka atbildētājam bija pamats uzskatīt Latvijā importējamo preci par tādu, kuras atmuitošanā tiek piemēroti tieši tādi KN kodi, kurus SIA "LATUZ Trade" ir piemērojusi. Pēc apelācijas sūdzības iesniegšanas konstatēts, ka šī izziņa nav iesniegta konkrētajā civillietā, bet tikai administratīvajā lietā Nr. A420183319, līdz ar to civillietā ir atsauce uz dokumentu, kas neatrodas civillietas materiālos.

[8] Tā kā uz minēto vēstuli ir atsauce atbildētāju apelācijas sūdzībā, Civillietu tiesas kolēģija nolemj to pievienot lietas materiāliem (*lietas 2.sējums, 30.-32.lapa*).

Motīvu daļa

[9] Civillietu tiesas kolēģija, rakstveida procesā izvērtējusi prasības un apelācijas sūdzības argumentus, pārbaudījusi lietā esošos pierādījumus, atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma, bet apelācijas sūdzība ir nepamatota.

[10] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 426.panta pirmās daļas noteikumiem apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību un pretapelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajās sūdzībās.

Tā kā atbildētāji pirmās instances tiesas spriedumu ir pārsūdzējuši pilnā apjomā, Civillietu tiesas kolēģija, ņemot vērā minētās likuma normas noteikumus, atzīst, ka lieta izskatāma pēc būtības pilnas celtās prasības apjomā.

[11] Civilprocesa likuma 432.panta piektajā daļā ir noteikts, ka sprieduma motīvu daļā norāda šā likuma 193.panta piektajā daļā minētos apstākļus, kā arī motivē attieksmi pret pirmās instances tiesas spriedumu. Ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma motivācijai. Šādā gadījumā šā likuma 193.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Pamatojoties uz minēto tiesību normu, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2022.gada 28.marta spriedums ir pareizs un lietas faktiskajiem apstākļiem atbilstošs, līdz ar to Civillietu tiesas kolēģija pievienojas šī sprieduma motivācijai un neatkārto minētos argumentus.

[12] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 430.panta trešo daļu fakti, kas konstatēti pirmās instances tiesā, apelācijas instances tiesā nav jāpārbauda, ja tie nav apstrīdēti apelācijas sūdzībā.

Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka lietā nav strīda par šādiem tās faktiskajiem apstākļiem, kurus konstatējusi pirmās instances tiesa.

[12.1] Laika posmā no 2003.gada 15.jūlija līdz 2018.gada 26.janvārim SIA "LATUZ Trade" vienīgais valdes loceklis bija /pers. B/, bet no 2018.gada 26.janvāra līdz 2019.gada 30.jūnijam – /pers. A/ (*lietas 1.sējums, 13.-17.lapa*).

[12.2] Valsts ieņēmumu dienests audita rezultātā 2019.gada 20.februārī pieņēmis lēmumu Nr. /numurs 2/, ar kuru prasītājai par laika posmu no 2017.gada februāra līdz 2018.gadam papildu aprēķināts kopējais nodokļu parāds 125 234,04 EUR par šādām pozīcijām: ievedmuitas nodoklis; nokavējuma nauda ievedmuitas nodoklim; soda nauda ievedmuitas nodoklim; pievienotās vērtības nodoklis, izlaižot preces apgrozībā; nokavējuma un soda nauda šim pievienotās vērtības nodoklim (*lietas 1. sējums 26.-45.lapa*).

[12.3] Šo lēmumu prasītājas valdes loceklis /pers. A/ pārsūdzējis VID ģenerāldirektorei, kura ar 2019.gada 3.aprīļa lēmumu Nr./numurs 1/ to atstājusi negrozītu.

[12.4] Savukārt ar Administratīvās rajona tiesas 2020.gada 6.februāra spriedumu, kurš stājies likumīgā spēkā, minētais VID ģenerāldirektores lēmums atstāts negrozīts (*lietas 1.sējums, 64.-71.lapa*).

[12.5] Ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2019.gada 17.maija spriedumu (*lietas 1.sējums, 20.-24.lapa*) pasludināts SIA "LATUZ Trade" maksātnespējas process, par administratoru ieceļot /pers. C/.

[12.6] No minētā sprieduma un SIA "LATUZ Trade" maksātnespējas pieteikuma (*lietas 1.sējums, 18.-19.lapa*) izriet, ka maksātnespējas procesa pieteikums pamatots ar 12.2 punktā minēto VID lēmumu, saskaņā ar kuru sabiedrībai 2019.gada 4.martā bija pienākums iemaksāt valsts budžetā aprēķināto ievedmuitas nodokli 86 447,33 EUR. Nodoklis netika samaksāts. Sabiedrībai izveidojies arī uzņēmuma nodokļa parāds 223,74 EUR, iekšzemē iekasētā pievienotā vērtības nodokļa parāds 11 323,50 EUR un iedzīvotāju ienākuma nodokļa parāds 0,01 EUR.

[12.7] No SIA "LATUZ Trade" kreditoru prasījumu reģistra uz 2019.gada 19.augustu redzams, ka sabiedrības maksātnespējas procesā pieteikti un atzīti divi Valsts ieņēmumu dienesta kā nenodrošinātā kreditora prasījumi par kopējo summu 138 134,51 EUR, tajā skaitā galvenais prasījums 131 564,42 EUR un blakus prasījums 6 570,09 EUR (*lietas 1.sējums, 83.lapa*).

[12.8] No prasības pieteikuma izriet, ka prasītāja lūgusi piedzīt zaudējumus 20 596,63 EUR. Šī summa sastāv no šādām pozīcijām, kas aprēķinātas ar VID 2019.gada 20,.februāra lēmumu par audita rezultātiem: 1) nokavējuma nauda ievedmuitas nodoklim 2 266,87 EUR; 2) soda nauda ievedmuitas nodoklim 12 971,88 EUR; 3) nokavējuma nauda pievienotās vērtības nodoklim, izlaižot preces brīvā apgrozībā 3 541,34 EUR; 4) soda nauda pievienotās vērtības nodoklim, izlaižot preces brīvā apgrozībā 1 816,54 EUR.

[13] Strīds lietā pastāv par to, vai minētā summa uzskatāma par zaudējumiem un vai atbildētāji vainojami šo zaudējumu nodarīšanā.

[14] Atbilstoši tiesību doktrīnas un judikatūrās atziņām, lai noskaidrotu, vai ir iestājusies valdes locekļu atbildība, nepieciešams noskaidrot, ka sabiedrībai nodarīti zaudējumi, kas radušies amatpersonas rīcības (darbības vai bezdarbības sekas) rezultātā, kā arī vai pastāv cēloniskais sakars starp amatpersonas rīcību un zaudējumiem.

[14.1] No maksātnespējas pieteikuma izriet, ka ar minēto VID lēmumu aprēķināto ievedmuitas nodokli prasītāja nav samaksājusi. No prasības pieteikuma izriet, ka maksātnespējas procesā atgūti tikai 267 EUR, administratoram pārdod prasītāja atlikušo mantu. Atbildētāji šo faktu nav apstrīdējuši.

[14.1.2] Atbilstoši likuma "Par nodokļiem un nodevām" 1.panta 28.punkta noteikumiem, nodokļu prasījums ir nodokļu, nodevu un citu valsts noteikto maksājumu pamatparāda summas, kā arī nokavējuma naudas un soda naudas prasījums.

No minētā izriet secinājums, ka nodokļu prasījuma sastāvā ietilpst arī VID aprēķinātās nokavējuma un soda naudas.

Judikatūrā ir atzīts, ka VID aprēķinātās valsts budžetā iemaksājamās naudas summas (nodokļu parāds, nokavējuma vai soda nauda), kuru samaksa nav veikta kapitālsabiedrības maksātnespējas dēļ, ir uzskatāmas par mantisku pamet umu Civillikuma 1770.panta izpratnē kā esošs zaudējumus (*sk. Latvijas Republikas Senāta 2016.gada 7.jūnija spriedums lietā Nr. SKC-7/2016*). Minētajā sprieduma, ar kuru tiesa atkāpusies no agrākajām judikatūras atziņām, norādīts, ka par mantas samazinājumu atzīstama nevien aktīvu samazināšanās, bet arī saistību palielināšanās. Maksātnespējas likuma izpratnē jēdziens "zaudējumi" apzīmē visas kaitīgās sekas, kas samazina parādnieka mantas masu vai palielina pasīvu maksu.

Ņemot vērā iepriekšminēto un to, ka VID 2019.gada 20.februāra lēmumā aprēķinātās valsts budžetā iemaksājamās summas nav samaksātas prasītājas maksātnespējas procesa dēļ un tās ir radījušas sabiedrības saistību palielināšanos, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka šajā lēmumā norādītās summas, tajā skaitā nokavējuma un soda naudas, uzskatāmas par zaudējumiem.

[14.1.3] Par nepamatotu atzīstams apelācijas sūdzības arguments, ka prasītājas administrators aprēķinātās nokavējuma un soda naudas iekļāvis nodokļu administrācijas galvenajā prasījumā.

No VID kreditoru prasījuma (*lietas 1.sējums, 131.-132. lapa*) un kreditoru prasījumu reģistra izriet, ka soda nauda kā patstāvīgs prasījums ir iekļauts galvenajā prasījumā (pamatparādā), bet nokavējuma naudas blakus prasījumos.

Atbilstoši Maksātnespējas likuma 118.panta ceturtās daļas noteikumiem, nodokļu administrācijas prasījumi pamatparāda apmērā tiek apmierināti pēc juridiskās personas maksātnespējas procesa izmaksu un šā panta otrajā un trešajā daļā noteikto kreditoru prasījumu apmierināšanas. Atbilstoši minētā panta devītās daļas noteikumiem, no parādnieka naudas līdzekļiem, kas paliek pāri pēc nenodrošināto kreditoru prasījumu apmierināšanas pamatparāda apmērā, tiek apmierināti nenodrošināto kreditoru blakus prasījumi.

No minētās tiesību normas secināms, ka parādnieka maksātnespējas procesā tiek apmierināti gan kreditora prasījumi pamatparāda apmērā, gan blakus prasījumi, tikai tiem ir dažāda apmierināšanas kārtība, taču tas nenozīmē, kas blakus prasījumi nav uzskatāmi par zaudējumiem Maksātnespējas likuma izpratnē.

[14.2] Atbilstoši tiesību doktrīnas atziņam viens no priekšnoteikumiem zaudējumu atlīdzībai ir tas, vai valdes locekļi ir pieļāvuši vainojamu un neattaisnojamu rīcību un vai pastāv cēlonisks sakars starp šo rīcību un zaudējumiem.

[14.2.1] No VID 2019.gada 20.februāra lēmuma izriet, ka prasītāja laika periodā no 2017.gada 1.februāra līdz 2018.gada 30.jūnijam no Uzbekijas uzņēmumiem ar Lielbritānijas uzņēmuma starpniecību brīvā apgrozībā Eiropas Savienības teritorijā ievedusi preci - žāvētas vīnogas "Bedona", noformējot kopumā 186 importa muitas deklarācijas. Noformējot muitas deklarācijas, piemērots nepareizais TARIC kods, līdz ar to, izlaižot minēto preci brīvā apgrozībā, nepareizi aprēķināta ievedmuitas nodokļa likme un izveidojies ievedmuitas nodokļa parāds. Savukārt nesamaksājot ievedmuitas nodokli pilnā apmērā, saskaņā ar Pievienotās vērtības nodokļa 5.panta otro daļu, 36.panta pirmo daļu, 41.panta pirmās daļas 1.punktu, 85.panta pirmo daļu un 123.panta pirmo daļu prasītājai, izlaižot preces brīvā apgrozībā, izveidojies pievienotās vērtības nodokļa parāds. No minētā lēmuma izriet, ka par laicīgi nenomaksāto ievedmuitas nodokļa parādu un pievienotās vērtības nodokļa parādu atbilstoši Regulas Nr. 952/2013, Muitas likumam un likumam "Par nodokļiem un nodevām" aprēķināta nokavējuma un soda nauda.

[14.2.2] Par nepamatotu atzīstams apelācijas sūdzības arguments, ka pirmās instances tiesas spriedums nesatur valdes rīcības vērtējumu, jo sprieduma 7.11 punktā konstatēts, ka sabiedrības valdes locekļi nav pildījuši tiem ar normatīvajiem aktiem uzliktos pienākumus.

[14.2.3] Apelācijas sūdzībā norādīts, ka maksātnespējīgai komercsabiedrībai nodarīto zaudējumu atlīdzināšanai nepieciešams konstatēt valdes neattaisnojamu rīcību, kā arī cēlonisko sakaru starp šo rīcību un zaudējumu faktu. No apelācijas sūdzības izriet, ka neviena administratīvā vai tiesībsargājošā iestāde sakarā ar VID lēmumu nav konstatējusi prasītājas valdes locekļu rīcības pazīmes, kas dotu pamatu šīs personas saukt pie administratīvās vai krimināltatbildības.

Saskaņā ar Komerclikuma 169.panta pirmo daļu valdes loceklim, vadot sabiedrību, pienākumi jāpilda kā krietnam un rūpīgam saimniekam.

Komerclikuma 169.pantā ietvertie jēdzieni "saprātīgi" un "kā krietns un rūpīgs saimnieks" ir atklāti (nenoteikti) juridiski jēdzieni jeb ģenerālklauzulas, kuru saturu konkretizācija atstāta tiesību piemērotāju ziņā (..). Tādejādi situācijā, kad šādi jēdzieni piemērojami, tiesas uzdevums ir piepildīt tos ar juridiski nozīmīgu saturu, spriedumā atspoguļojot izdarīto secinājumu pamatojumu (*sk. Civillietu departamenta 2014.gada 21.februāra sprieduma lietā Nr. SKC-32/2014 10.1.punktu*).

Tiesību doktrīnā (*sk. A.Strupišs, Komerclikuma komentāri III.B daļa. Komersanti. XI sadaļa. Kapitālsabiedrības (134.-184.panti). izdevējs: "A.Strupiša juridiskais birojs" SIA, 2003, 143.-152.lpp*.) atzīts, ja valdes locekļa rīcība ir pretēja saprātīgai komerciālās apgrozības praksei un tiek pierādīts, ka sabiedrībai nodarīts zaudējums, konstatēta amatpersonas rīcība un pastāv cēloņsakars starp amatpersonas rīcību un nodarītajiem zaudējumiem, tad apstāklim, ka valdes locekļa rīcība nesatur ļaunprātīgu aizskārumu, nav tiesiskas nozīmes, jo viņš ir atbildīgs par katru, tostarp vieglu, neuzmanību.

No minētā izriet secinājums, ka Komerclikums pret sabiedrības valdes locekli izvirza stingrākas prasības nekā Civillikumā noteiktās, līdz ar to valdes locekļa darbībā prettiesiskas pazīmes konstatēšanai nav izšķirošas nozīmes, lai viņam iestātos atbildība saskaņā ar Komerclikuma 169.pantu. Pienākums atlīzināt zaudējumus valdes loceklim iestājas ne tikai tad, ja tiek konstatēta prettiesiska rīcība kā tas noteikts Civillikumā, bet arī tad, ja valdes loceklis ir pieļāvis vieglu neuzmanību kā tas noteikts Komerclikumā.

No minētā izriet secinājums, ka, lai iestātos valdes locekļa atbildība par zaudējumiem, viņam nebūt nav jābūt izdarījušam administratīvo pārkāpumu vai jābūt sauktam pie krimināltatbildības.

[14.2.4] No Administratīvās rajona tiesas 2020.gada 6.februāra sprieduma izriet, ka SIA "LATUZ Trade" ir paļāvusies uz Uzbekistanās Republikas muitas un citu atbildīgo dienestu sniegto informāciju par preču klasifikācijas kodu vīnogām. Spriedumā norādīts, ka Uzbekistānas Republikas muitas iestādes darbojas saskaņā ar normatīvajiem aktiem, kas ir spēkā šajā republikā. Savukārt Latvija kā Eiropas Savienības dalībvalsts muitas jomā piemēro Muitas kodeksu, kura 56.panta 1.punkts noteic, ka ievedmuitas un izvedmuitas nodokļa pamatā ir kopējais muitas tarifs. No minētā tiesa secinājusi, ka neatkarīgi no tā, kāds vīnogu KN TARIC kods norādīts eksporta deklarācijās no Uzbekistānas un viņu atbildīgo dienestu atzinumos un vēstulēs, piesakot muitas deklarāciju izlaišanu brīvam apgrozījumam Eiropas savienībā, deklarācijā jānorāda KN TARIC kods atbilstoši regulas Nr. 2658/87 I pielikumā norādītajam.

Minētajā spriedumā atzīts, ka uz tiesisko paļāvību par to, ka preces tiek deklarētas ar atbilstošu TARIC kodu, var atsaukties tikai tad, ja ir saņemts lēmums, kas attiecas uz saistošu informāciju par tarifu (SIT lēmumi) atbilstoši Muitas kodeksa 33.pantam, taču SIA "LATUZ Trade" šādu saistošu izziņu par auditējamo periodu nav prasījusi.

[14.2.5] Atbildētāju apelācijas sūdzībā norādīts, ka viņu pārliecību par rīcības atbilstību likumdošanas prasībām pastiprināja, tas, ka no 2003.gada, kad tika dibināta SIA "LATUZ Trade", VID iestādei nebija nekādu iebildumu pret atmuitošanas procedūru.

Arī šis arguments ir analizēts jau iepriekš minētajā administratīvās tiesas spriedumā. Tiesa ir atzinusi, ka nav pamatots SIA "LATUZ Trade" arguments, ka tai varēja rasties tiesiskā paļāvība, jo muitas iestādes neveica deklarācijas labojumus preču izlaišanas brīdī. Tiesa, atsaucoties uz Muitas kodeksa 48.pantu un likuma "Par nodokļiem un nodevām" 23.panta otro daļu, secinājusi, ka SIA "LTUZ Trade" nevarēja paļauties, ka preču deklarēšanas brīdī dienests veiks visus iespējamos kontroles pasākumus, lai pārbaudītu visu deklarācijā sniegto informāciju, bet SIA "LATUZ Trade" pašai, pieliekot pūles un rūpību, bija jāpārliecinās par deklarēto ziņu precizitāti un patiesumu. Līdz ar to SIA "LATUZ Trade" nevarēja paļauties, ka

deklarējusi pareizu preču kodu, jo muitas iestādes preču izlaišanas brīdi nav veikušas deklarācijā labojumus.

[14.2.6] Ņemot vērā minēto, ir pamats secināt, ka SIA "LATUZ Trade" darbībā ir konstatējams normatīvo aktu pārkāpums. Savukārt normatīvo aktu pārkāpums ir prettiesiska (neatļauta) darbība, kas ietver arī vainu (*sk. Torgāns K. Saistību tiesības. I daļa. Rīga: Tiesu namu aģentūra. 2006, 172., 177., 183., 185., 192.-195.lpp.*).

Pieļaujot normatīvo aktu pārkāpumu muitas formalitāšu kārtošanas procedūrā, atbildētāji nav rīkojušies kā krietns un rūpīgs saimnieks Komerclikuma izpratnē. No minētā izriet secinājums, ka atbildētāju darbība ir cēloniskā sakarā ar prasībā norādīto zaudējumu rašanos.

[14.3] Tā kā laika periodā no 2018.gada 27.janvāra līdz 2018.gada 14.maijam, kad atbildētājs /pers. A/ bija vienīgais valdes locklis, neatbilstoši normatīvo aktu prasībām noformētas 57 ievedmuitas deklarācijas, kā rezultātā prasītājam radušies zaudējumi 5 785,32 EUR, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka šie zaudējumi prasītājas labā piedzenami no /pers. A/.

[14.4] Laika periodā no 2017.gada 1.februāra līdz 2018.gada 26.janvārim, kad prasītājas vienīgais valdes loceklis bija /pers. B/, neatbilstoši normatīvo aktu prasībām tika noformētas 129 ievedmuitas deklarācijas, līdz ar to prasītājai radušies zaudējumi 14 811,31 EUR, ko prasītāji lūgusi piedzīt no abiem atbildētājiem solidāri.

Civillietu tiesas kolēģija pievienojas pirmās instances tiesas secinājumam ka pie apstākļiem, kad atbilstoši likuma "Par nodokļiem un nodevām" 16.panta pirmās daļas 6.punktam un Eiropas Parlamenta un Padomes 09.10.2013. Regulas (ES) Nr. 952/2013, ar ko izveido Savienības Muitas kodeksu, 173.panta otro un trešo daļu, vēl vismaz trīs gadus pēc katras deklarācijas iesniegšanas bija iespējams tās grozīt, konstatējams, abiem atbildētājiem visā to valdes locekļa pienākumu pildīšanas laikā līdz VID paziņojumam par audita veikšanu (05.11.2018.), bija iespējams labot neatbilstošās deklarācijas, novēršot minētos zaudējumus. Līdz ar to par minēto periodu nav iespējams tieši konstatēt zaudējumu nodarīšanas brīdi, kas ir pamats zaudējumu summu 14 811,31 EUR piedzīt no abiem atbildētājiem solidāri.

[14.5] Atbildētāji tiesai iesnieguši akadēmiķa /pers. E/ dārzkopības, vīnkopības un vīna ražošanas pētnieciskā institūta Samarkandas zinātniski izmēģinājumu stacijas 2018.gada 17.augusta vēstuli Nr. 1/41. Atbildētāju ieskatā vēstulē norādītā informācija pierāda atbildētāju viedokli strīdā ar VID un pierāda to, ka atbildētājiem bija noteikts uzskatīt Latvijā improtējamo preci par tādu, kuru atmuitošanā tiek piemēroti tieši tādi KN kodi, kurus tika piemērojusi SIA "LATUZ Trade".

Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka minētais arguments vērsts uz to, lai pārvērtētu VID 2019.gada 20.februāra lēmumā un Administratīvās rajona tiesas 2020.gada 6.februāra spriedumā konstatētos faktus, proti, ka no Uzbekistānas Republikas ievestā preces – žāvētās vīnogas "Bedona". – atmuitošanas procesā ir ir piemērota nepareiza atmuitošanas likme. Taču Civillietu tiesas kolēģijai nav pamata pārvērtēt minētajā lēmumā un spriedumā izdarītos secinājumus.

[14.6] Šādos apstākļos Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka prasība ir pamatota un pilnībā apmierināma.

[15] Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesa vispusīgi un obejktīvi ir izvērtējusi lietas apstākļus un taisījusi tiem atbilstošu spriedumu, bet apelācijas sūdzības argumenti apstiprinājumu nav guvuši un nevar būt par pamatu celtās prasības noraidīšanai.

[16] Tā kā prasītāja, ceļot prasību, atbilstoši Civilprocesa likuma 43.panta pirmās daļas 10.punkta noteikumiem, bija atbrīvota no tiesas izdevumu samaksas valsts ienākumos, saskaņā ar Civilprpocesa likuma 42.panta pirmo daļu tiesas izdevumi valsts ienākumos piedzenami no atbildētājiem proprocionāli apmierinātajai prasījuma daļai.

[16.1] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 34.panta pirmās daļas 1.punkta c) apakšpunktu par celto prasību maksājama valsts nodeva 951,44 EUR.

[16.2] Ņemot vērā no katra atbildētāja piedzenamo zaudējumu proporcionālo daļu, t.i., – /pers. A/ 64,05% un /pers. B/ 35,95%, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka no atbildētāja /pers. A/ piedzenama valsts ienākumos valsts nodeva 609,40 EUR un no atbildētāja /pers. B/ piedzenama valsts nodeva 342,04 EUR.

[16.3] No lietas materiāliem redzams, ka lietā ir ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 6,36 EUR (*lietas 1.sējums, 3.lapa*). Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka šie izdevumi valsts ienākumos piedzenami no atbildētājiem, piedzenot no /pers. A/ 4,07 EUR un no /pers. B/ 2,28 EUR.

[17] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 195.pantu prasītājai nosakāmas tiesības saņemt no atbildētājiem likumiskos 6% gadā no piedzītās, bet nesamaksātās zaudējumu summas par laiku no sprieduma labprātīgās izpildes termiņa beigām līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai), ievērojot Civillikuma 1763.panta nosacījumus, ka procentu pieaugums apstājas, kad vēl nesamaksāto procentu daudzums sasniedzis kapitāla lielumu.

[18] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu atbildētājiem nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei – 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 430., 432., 433., 434.pantiem, Civillietu tiesas kolēģija

nosprieda

prasību apmierināt pilnīgi.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods A/, par labu maksātnespējīgai SIA "LATUZ Trade", vienotais reģistrācijas Nr. 40003637797, zaudējumus 5 785,32 EUR (pieci tūkstoši septiņi simti astoņdesmit pieci *euro* 32 centi).

Piedzīt solidāri no /pers. A/, personas kods /personas kods A/, un /pers. B/, personas kods /personas kods B/, par labu maksātnespējīgai SIA "LATUZ Trade", vienotais reģistrācijas Nr. 40003637797, zaudējumus 14 811,31 EUR (četrpadsmit tūkstoši astoņi simti vienpadsmit *euro* 31 cents).

Noteikt, ka piedzīto naudas samaksa veicama norēķinu kontā – AS Citadele banka, konta Nr. LV56PARX0019188810003.

Atzīt maksātnespējīgai SIA "LATUZ Trade", vienotais reģistrācijas Nr. 40003637797, tiesības par laiku pēc sprieduma labprātīgās izpildes termiņa beigām līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt no /pers. A/, personas kods /personas kods A/, un /pers. B/, personas kods /personas kods B/, likumiskos 6% (seši procenti) gadā no piedzītās, bet nesamaksātās zaudējumu summas, ievērojot Civillikuma 1763.panta nosacījumus, ka procentu pieaugums apstājas, kad vēl nesamaksāto procentu daudzums sasniedzis kapitāla lielumu.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods A/, valsts ienākumos valsts nodevu 609,40 EUR (seši simti deviņi *euro* 40 centi) .

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods A/, valsts ienākumos ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,08 EUR (četri *euro* 8 centi).

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods B/, valsts ienākumos valsts nodevu 342,04 EUR (trīs simti četrdesmit divi *euro* 4 centi).

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods B/, valsts ienākumos ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 2,28 EUR (divi *euro* 28

centi).

Valsts nodevas samaksa veicama šādā kontā: saņēmējs Valsts kase, reģ.Nr. 90000050138, konts LV55TREL1060190911200, saņēmēja iestāde Valsts kase, mērķis – valsts nodeva civillietā Nr. C29384821/CA-1521-22/25.

Ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu samaksa veicama šādā kontā: saņēmējs Tiesu administrācija, reģ.Nr. 90001672316, konts LV51TREL2190458019000, saņēmēja iestāde Valsts kase. Maksājuma mērķī jānorāda ieņēmumu ekonomiskās klasifikācijas kods – 21499 un iemaksas mērķis - ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi civillietā Nr. C29384821/CA-1521-22/25.

Noteikt termiņu sprieduma labprātīgai izpildei – 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas, izskaidrojot, ka sprieduma labprātīgas izpildes gadījumā daļā par valsts nodevas un ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu piedziņu valsts ienākumos maksājumus apliecinoši dokumenti jāiesniedz Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas kancelejā.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā 30 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas Latvijas Republikas Senāta Civillietu departamentā, kasācijas sūdzību iesniedzot Rīgas apgabaltiesā un iemaksājot drošības naudu 300,00 EUR Latvijas Republikas Augstākās tiesas, reģistrācijas Nr. 90000068892, Valsts kases kontā Nr. LV83 TREL 8280 0100 0000 0.

Spriedums sastādīts 2022.gada 22.septembrī.

Tiesnese referente L. Volberga

Tiesnese M. Ābele

Tiesnese I. Bāliņa